

Sygn. akt II Ka 635/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Teresa Zawisłak (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r.

sprawy **M. R.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sokołowie Podlaskim

z dnia 25 września 2014 r. sygn. akt VII K 58/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę oskarżonego M. R. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 635/14

UZASADNIENIE

M. R. oskarżony był o to, że: w dniu 3 czerwca 2011 r. na trasie W. – R. gm. C. woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem (...) nr rej. (...) przy wjeździe na łuk drogi w lewą stronę, poruszał się zbyt daleko od prawej krawędzi jezdni i uderzył w jadący z naprzeciwka swoim pasem ruchu samochód (...) nr rej. (...) kierowany przez M. M., który w wyniku zderzenia pojazdów doznał otwartego złamania prawego obojczyka, ran tłuczonych głowy, co naruszyło czynności narządu jego ciała na czas powyżej siedmiu dni, **tj. o czyn z art. 177 § 1 kk.**

Wyrokiem z dnia 25 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Węgrowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sokołowie Podlaskim uniewinnił oskarżonego M. R. od dokonania czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia; stwierdził, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wnieśli: prokurator i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

Prokurator Rejonowy w Sokołowie Podlaskim zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego i wyrokowi temu zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, a polegający na niesłusznym uznaniu, iż oskarżony M. R. zachował zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, a tych zasad nie zachował, przekraczając oś jezdni, pokrzywdzony M. M. w sytuacji, gdy przeprowadzone dowody w szczególności opinie biegłych z zakresu ruchu drogowego, wskazywały na fakty, które powinny prowadzić do odmiennego wniosku. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego również zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania karnego, mających wpływ na treść orzeczenia tj.:

- art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu w postaci opinii biegłego J. S., który stwierdził, że najprawdopodobniej to (...) przekroczył oś jezdni, podczas gdy z opinii biegłego A. J. (1), która jest bardziej spójna i wiarygodna, wynika, że bezpośrednią przyczyną zaistnienia wypadku drogowego była jazda (...) niewłaściwym pasem ruchu,

- art. 7 kpk w postaci dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego, który twierdził, że w czasie zdarzenia jechał z prędkością ok. 70 km/h, nie hamował i nie przekroczył osi jezdni, podczas gdy zgodnie z opinią biegłego A. J. (2), aby mogło dojść do zderzenia pojazdów w tym miejscu, w którym do nich doszło, samochód (...), kierowany przez oskarżonego musiał znajdować się ok. 70 cm na południe od teoretycznej osi jezdni, natomiast biegły J. S. wskazał, że w momencie zderzenia pojazdów, samochód oskarżonego poruszał się z prędkością 50 km/h;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na uznaniu, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu w sytuacji, gdy zebrane w sprawie dowody, w szczególności opinia biegłego A. J. (2) świadczą o sprawstwie oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego uniewinnienia M. R..

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacjom prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie można odmówić słuszności i dlatego zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy i pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku doszedł do przekonania, że sąd I instancji nie wyjaśnił wszystkich okoliczności przedmiotowego zdarzenia i w konsekwencji tego przedwcześnie uznał, że sprawcą przedmiotowego wypadku drogowego był M. M., a nie oskarżony M. R..

Jakkolwiek Sąd Rejonowy starał się ustalić, który z uczestników tego zdarzenia naruszył przepisy ruchu drogowego w taki sposób, że stało się to bezpośrednią przyczyną zaistnienia tego wypadku drogowego powołując aż trzech biegłych z zakresu ruchu drogowego i wypadków drogowych celem wyjaśnienia tych okoliczności, to w konsekwencji doszedł do przekonania, że brak było możliwości precyzyjnego ustalenia, pozwalającego na jednoznaczne i przekonujące potwierdzenie tezy aktu oskarżenia. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy wskazuje, iż opinia biegłego J. K. jako opinia niepełna i pozbawiona fachowości została zdyskredytowana w opiniach pozostałych biegłych J. S. i A. J. (1) i dlatego też Sąd nie traktował jej jako opinii równorzędnej z opiniami dwóch w/w biegłych. Należy jednak podkreślić, że z uwagi na parametry jezdni w miejscu zdarzenia oraz ujawnione ślady powypadkowe na tej jezdni i w jej obrębie, jak również na powypadkowe usytuowanie pojazdów biorących udział w tym zdarzeniu oraz uszkodzenia przedmiotowych samochodów biegli z zakresu ruchu drogowego tj. A. J. (1) i J. S. wydali opinie różniące się we wnioskach końcowych, a dotyczyły one przede wszystkim wskazania dokładnego miejsca zderzenia obu pojazdów.

Biegły J. S. wskazywał, iż bezpośrednią przyczyną wypadku było najprawdopodobniej prowadzenie samochodu marki (...) z prędkością wyższą niż dopuszczalna w miejscu niebezpiecznym i zjechanie tym samochodem poza umowną oś jezdni, zaś biegły A. J. (1) stwierdził, że bezpośrednią przyczyną wypadku drogowego była jazda (...) niewłaściwym pasem ruchu. Sąd I instancji analizując treść obu tych opinii doszedł do przekonania, że jakkolwiek opinia biegłego A. J. (1) była szczegółowa, to stanowcze stwierdzenie tego biegłego odnośnie bezpośredniej przyczyny zaistniałego wypadku i jego przebiegu, budziły wątpliwości Sądu, zwłaszcza w kontekście tak licznych braków w dokumentowaniu zaistniałego zdarzenia i wniosków wynikających z opinii biegłego J. S.. Ostatecznie Sąd wywołał uzupełniające opinie obu tych biegłych, dokonując jednocześnie konfrontacji tych opinii, w czasie której obaj biegli stwierdzili, że różnica między opiniami nie jest znacząca, ponieważ oś jezdni jest osią tylko i wyłącznie hipotetyczną, nie była oznaczona znakiem poziomym, zaś z powodu tego, iż „wszystko” odbywało się w pobliżu osi jezdni, a nie można wykluczyć granicy błędu co do miejsca zderzenia samochodów w kontekście bliskości do hipotetycznej osi jezdni, to kategorię ustalenie po której stronie hipotetycznej osi jezdni doszło do zderzenia jest często trudna.

W świetle powyższego, skoro obaj biegli z zakresu ruchu drogowego opierali się na domniemaniach w zakresie bezpośredniej przyczyny tego wypadku drogowego, to niezrozumiałe dla Sądu Odwoławczego jest przyjęcie, że winę za spowodowanie tego wypadku drogowego ponosi jeden z kierujących samochodem, uczestniczących w tym wypadku drogowym.

W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd I instancji stwierdził, że świetle tak zebranego materiału dowodowego brak jest jednoznacznych i nie budzących wątpliwości Sądu okoliczności, które wskazywałyby, że to oskarżony M. R. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że stały się one bezpośrednią przyczyną tego wypadku drogowego. Jednocześnie stwierdził, że za przyjęciem, iż to kierujący (...) M. M. zjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do zderzenia z samochodem (...) kierowanym przez oskarżonego świadczyła przede wszystkim duża prędkość jazdy tego kierującego oraz jego stan nietrzeźwości w czasie tej jazdy. W ocenie Sądu Odwoławczego ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji nie znalazły akceptacji Sądu Okręgowego, zwłaszcza w kontekście wywołanych w tej sprawie opinii biegłych z zakresu ruchu drogowego. Nie przesądzając ostatecznego wyniku tej sprawy, w ocenie Sądu Odwoławczego, wobec takiej treści tych opinii, sąd I instancji winien wywołać kolejną opinię biegłego, najlepiej z Instytutu Ekspertyz Sądowych wK. lub innego instytutu bądź wyspecjalizowanej jednostki badającej przyczynę zaistnienia wypadków drogowych celem ostatecznego wyjaśnienia, czy zebrane w sprawie dowody pozwalają na kategorię, bezsporne ustalenie co było bezpośrednią przyczyną tego wypadku drogowego. Z tych też względów Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ograniczy przewód sądowy do przesłuchania na rozprawie oskarżonego M. R. i świadka M. M., wywoła kolejną opinię biegłego z zakresu ruchu drogowego i wypadków drogowych, o ile to możliwe z Instytutu Ekspertyz Sądowych, ujawni pozostałe dowody zebrane w tej sprawie i tylko w przypadku konieczności w celu wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy dopuści inne dowody, których konieczność przeprowadzenia wyłoni się w toku rozprawy, a następnie na podstawie tak zebranych dowodów dokona ich oceny zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk i rozważy, czy istotnie dowody te wskazują, że któryś z uczestników tego wypadku drogowego naruszył przepisy w ruchu drogowym w taki sposób, że naruszenie to było bezpośrednią przyczyną przedmiotowego wypadku drogowego, a w konsekwencji ustali w sposób bezsporny i kategorię, który ewentualnie z tych uczestników powinien ponieść odpowiedzialność za to przestępstwo. Ustalenie winy powinno się opierać na pewnych, niebudzących wątpliwości dowodach. Dopiero tak zebrane i ocenione dowody pozwolą na prawidłowe wyrokowanie w tej sprawie.

W razie konieczności, Sąd uzasadni swoje stanowisko zgodnie z wymogami art. 424 kpk.